

[Heinesen.]

vil socialdemokratiet stemme for lovreserven, idet vi, for så vidt angår den resterende del af denne reserve, skal bemærke, at vi betragter det som regeringens ansvar, at den reducerede lovreserve er tilstrækkelig.

Den anden bemærkning angår ændringsforslagene nr. 77 og 78 på blad nr. 284, og herom skal jeg for god ordens skyld sige, at socialdemokratiet kan stemme for selve det i disse ændringsforslag indeholdte besparelsesbeløb, men at vi ikke kan tiltræde den geografiske fordeling af besparelserne ad § 16.20.10. Veje, således som denne fordeling er beskrevet i finansministerens skrivelse til finansudvalget af 15. marts 1974, side 31, og vi vil ved passende lejlighed vende tilbage til dette spørgsmål.

Herefter kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale til vedtagelse flertalsforslagene samt som sagt ændringsforslag nr. 133 i tillægsbetænkningen fra finansudvalget samt ændringsforslagene afgivet uden for tillægsbetænkningen på blad nr. 284 og blad nr. 285 af finansministeren, minus, så vidt jeg forstod, ændringsforslag nr. 90.

Lindholt (FP):

Hvis man skulle tro den sidste ærede taler, behøvede jeg egentlig ikke at stå på denne talerstol nu, for efter de bemærkninger, der faldt, skulle det forslag, som fremskridtspartiet nu har fremlagt, være aldeles nytteløst og urealistisk, og der var håb om, sagde taleren, at fremskridtspartiet aldrig nogen sinde ville komme til at forvalte det finanslovsforslag, som vi kunne tænke os at få gennemført. Det skal den sidste ærede taler nu ikke være så sikker på, og hvis man ellers kan læse tegnene i sol og måne eller i hvert fald forstå det valgresultat, som viste sig den 4. december, kunne noget tyde på, at det parti, som den sidste taler var ordfører for, måske havde mindre mulighed for senere hen at komme til at forvalte de finanslove, der kommer i dette ting.

Jeg skal i dette indlæg prøve at give en gennemgang i grove træk af de besparelsesforslag, de ændringsforslag, som fremskridtspartiet har fremsat, besparelsesforslag og ændringsforslag, som i hvert fald er gennemgået meget grundigt, og hvis den sidste ordfører også havde gjort sig den ulejlighed, ville han have forstået mere af det.

Når gamle garvede partier i folketinget fremlægger besparelsesplaner, forventes det jo, at vi er dånefærdige, hvis det skulle kunne lade sig gøre at spare 200-300 mill. kr., 200-300 mill. kr., der som regel hidrører fra en udsættelse af en anlægsvirksomhed. Det er alt, hvad der normalt kommer. Tal er jo mærkelige, for de kan bruges til meget, og efter det indlæg, vi fik fra hr. Heinesens side, er det egentlig fantastisk, som regeringen nu havde sparet, eller ikke regeringen, for den havde egentlig ret gode hensigter i januar måned, men da den kom ind i forligsblokken, holdt disse gode hensigter ikke rigtig. Man startede i sin tid med et besparelsesforslag den 14. januar på 3 milliarder kr., og det er rigtigt, at det var besparelsesforslag. To måneder senere viste det sig, at det drejede sig om 1½ milliard kr. Det er da rigtigt, at nettotalene bliver nogle ganske andre, men det er da ikke så underligt, når man forventer, at indkomstskatten stiger med 3½ milliard kr.

Vi er ikke dånefærdige over de besparelsesforslag, der er kommet, men det var at håbe, at de øvrige medlemmer i tinget ville være det over for fremskridtspartiets forudsætningen for fremskridtspartiets besparelsesforslag er naturligvis den, at der bliver gennemført en skattereform, der skal tage sin begyndelse den 1. januar 1975, hvor den skattefri bundgrænse skal forøges til 60.000 kr. og indkomster herudover skal beskattes med 50 pct. i 1975. Dette er en afgørende forudsætning for mange af de besparelsesforslag, vi har stillet, for det må betænkes, at en del af de overførsler, der har fundet sted, netop kun har kunnet ske på grund af den kraftige beskatning, man har haft. Når beskatningen lettes, er det ligetil, at der også kan ske nedsættelser. Vi hørte den samme melodi fra den sidste taler om, at fremskridtspartiet naturligvis ville borttage tilskuddene fra de gamle, fra de syge og sørge for, at de selv skulle betale det hele, de svage led i samfundet skulle betale alt, og de besparelsesforslag, vi har fremsat, var naturligvis kun til gavn for kapitalisterne i dette land. Vi kender melodien, der er ingen grund til at fordybe sig yderligere i den. Alle burde efterhånden være klar over, at det er urigtigt, at det simpelt hen er i strid med sandheden, og at det er i strid med det, vi har fremlagt i dette ting. Der er ikke tale om, at folkepen-